

i v tom případě, že přihláška byla podána skutečně opožděně, neboť meritorním vyřízením přihlášky té prominul úřad toto opoždění.

Žal. úřad vychází podle odvodního spisu z názoru, že zákon má v § 2 na mysli jen ony případy, ve kterých gážista přihlášku včas podal, ve kterých však jeho převzetí bylo odepřeno, a odůvodňuje tento názor poukazem na předpis § 112, odst. 4 zák. ze 17. února 1922 č. 76 Sb., jenž připouští, aby osobám, které nepodaly předepsanou přihlášku včas, byly zaopatřovací požitky jen výjimečně povoleny.

Správnost tohoto názoru nelze uznati. Koho z gážistů jest považovati za převzatého a koho za nepřevzatého, lze posouditi jen podle ustanovení cit. zák. č. 194. Tento zákon však nemá žádného předpisu, jenž by nařizoval odmítání opožděných přihlášek, a nevylučuje tedy, aby min. také opožděnou přihlášku meritorně vyřídilo. Pak jest za nepřevzatého ve smyslu § 2 považovati onoho gážistu, jehož přihlášku min. na základě ustanovení § 1 věcně zamítlo, bez rozdílu, byla-li přihláška podána včas nebo je-li opožděna.

Ustanovení § 112, odst. 4 cit. zák. č. 76 nemá zde významu, poněvadž přihláška st-lova nebyla odmítnuta pro opoždění, nýbrž byla meritorně vyřízena výrokem, že se st-l nepřijímá

Č. 3247.

Policejní řízení trestní (Slovensko): O podmínkách obnovy polic. řízení trestního.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 2477.)

Věc: Disider Sch. v H. (adv. Dr. Arn. Desensy z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran obnovy trestního řízení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nálezem služnovského úřadu v Píšťanech z 19. srpna 1919 byli st-l a jeho společník v pachtu dvora, Jakub B., uznáni vinými přestupkem § 10, resp. IX. min. nař. ze 4. března 1919 č. 49 pres. a odsouzeni každý k pokutě 3000 Kč, protože převedli 3 jalovice bez úředního povolení z H. do V., okres Nové Město n/V., a prodali resp. směnili je za 9 K 70 h za 1 kg živé váhy, tedy s překročením maximální ceny 6 K 60 h. Nález ten byl potvrzen ve II. i III. stolicí a nabyt tak právní mocí.

Dne 25. ledna 1922 podal st-l u služnovského úřadu v P. žádost za obnovu trestního řízení a k jejímu odůvodnění uvedl, že Albert W. ve V. ví, že 3 jalovice, které st-l s Markem R. za 2 krávy směnil, koupil tento nikoliv na zabítí, nýbrž k chovu. Dle § 10 výše cit. min. nař. se maximální ceny na chovný dobytek nevztahují. Bude-li nabídnutý důkaz proveden, stane se celé trestní řízení bezpředmětným. O tomto novém průvodu dověděl se st-l teprve nyní.

Ve všech třech stolicích byla žádost za obnovu řízení zamítnuta z důvodu, že žadatel neprokázal, že podmínky stanovené v § 191 polic. tr. řádu dle nař. min. vnitř. č. 65.000/1909 pro obnovu trestního řízení jsou splněny, neboť důkazy, které uvádí, mohl přivést k platnosti při hlavním jednání.

O stížnosti uvážil nss toto:

Podmínkou pro obnovení trestního řízení policejního pro nově nalezené důkazy jest dle § 191 č. 3 uh. polic. tr. řádu, vydaného nař. býv. uh. min. vnitra a spravedlnosti č. 65000/1909 (Rendeletek Tára č. 136 ex 1909), aby žadatel uvedl takové nové podstatné faktum neb důkazy, o kterých lze předpokládati, že jich v prvotním řízení použití nemohl a kteréž faktum resp. důkaz buď o sobě nebo ve spojení s tím, co bylo v prvotním řízení uvedeno, činí pravděpodobným zastavení řízení nebo sprostění odsouzeného, nebo provinění jeho pouze takovým skutkem, který podléhá mírnější sazbě trestní, nežli vyměřený trest.

Jsou tedy podmínkami pro obnovu řízení:

a) objevení nového fakta nebo důkazu, kterého odsouzený v prvotním řízení použití n e m o h l,

b) relevantnost těchto nově objevených fakt neb důkazů pro posouzení nevinu nebo lehčí viny odsouzeného.

Nař. rozhodnutí neobíralo se otázkou, zdali průvodní prostředek st-lem nabídnutý by měl vliv na posouzení trestního činu pro st-le příznivější, nýbrž zamítlo návrh na obnovu řízení prostě z toho důvodu, že neshledalo v nabídnutém průvodu nový, t. j. odsouzenému v prvotním řízení bez jeho zavinění neznámý důkaz, kterého by on v prvotním řízení pro tuto příčinu použití nemohl.

Stížnost spatřuje nezákonnost právě v tomto předpokladu, majíc za to, že bylo zapotřebí dokázati, že st-l mohl věděti o svědku Albertu W. již v řízení prvotním.

Nehledí-li se ani k tomu, že není věci úřadu, aby dokazoval, že žadateli o obnovu nově nabízené důkazy již v průvodním řízení byly známy, nýbrž že důkaz o novosti průvodu pro povolení obnovy přiváděného náleží straně, která se obnovy domáhá, v daném případě mohlo býti žal. úřadu zcela jasno, že důkaz svědkem Albertem W. mohl st-l provésti již v řízení před odsouzením. Vypověděl totiž spoluobviněný st-lův Jakub B. současně se st-lem slyšený dle protokolu z 8. července 1919, že se tázal obchodníka resp. hoteliera W., zda není ve V. nějaký řezník, který by vyměnil jalovice a W. že pak přivedl řezníka R. Byla tedy účast Alberta W. na jednání o směnu dobytka obviněným již během řízení prvotního známa a nemůže býti svědectví Alberta W. důvodem pro povolení obnovy řízení trestního, kterou lze povolit jen, když se opírá o průvody, o kterých lze předpokládati, že jich odsouzený v prvotním řízení použití n e m o h l (§ 191 č. 3 tr. řiz. polic.).

Není tedy nezákonnosti v tom, když žal. úřad shledal, že st-l m o h l již v prvotním řízení důkaz svědectvím Alberta W. nabídnouti, a když důsledkem toho odmítl jeho návrh na obnovu řízení.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3248.

O b e c n í v o l b y: Není vyloučen z volitelnosti, kdo byl sice dříve v ústavu choromyslných, nebyl však soudním výrokem zbaven práva volně nakládati se svým majetkem.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 2478.)